

Κύριοι Συντάκται,

Οὐδένα λανθάνει ὅτι αἱ περὶ τῆς καταστάσεως τῶν ἡμετέρων καὶ μάλιστα τῶν ὀλίγων ἢ πολὺ πρὸς ἡμῶν πληροφορίαι πολὺ δυσχερῶς ἀνευρίσκονται, ὅταν μάλιστα ὁ ζητῶν ταύτας τύχη παρεπιδημῶν ἀπὸ ὀλίγου καὶ ὡς ξένος παρὰ τοῦ τυχόντος περὶ πάντων τὴν ἀλήθειαν θελήσῃ νὰ ἀνερευνήσῃ. Οὐδεμία ἀμφιβολία ὅτι ἐν πολλοῖς μὲν ἐστὶν ἐλλιπὴς τοιαύτη ἐκθεσις, ἐν ἄλλοις δὲ ἡμαρτημένη· ἀλλ' ὅπως δῆποτε ἔχει τὸ καλὸν ὅτι αἱ τοιαῦται ἐν περιοδικοῖς δημοσιευόμεναι ἐκθέσεις χρησιμεύουσιν ὡς βάσεις, ἐφ' ὧν ἐπιθέτοντες ἕκαστος μικρὸν λιθάριον ἢ διορθοῦντες τὰ ἡμαρτημένα συλλέγουσι τὴν ἀπαιτουμένην ὕλην, ἵνα γείνη σὺν τῷ χρόνῳ πληρεστέρα καὶ ἀληθεστέρα τῶν ἡμετέρων ἐξακρίβωσις. Ὑπὸ τοιούτων σκέψεων ὀρμώμενος καὶ ἐκτιμῶν προσηκόντως τὸν σκοπὸν, δὴ ὁ Φιλεκ. Σύλλογος Ὅμηρος ἐπιδιώκει διὰ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ ὁμωνύμου περιοδικοῦ, σπεύδων χάριν τῆς ἀληθείας νὰ ἐπενέγκω μικρὰς σημειώσεις εἰς τὴν τὸ ἀντεπιστέλλον τοῦ συλλόγου μέλος ἀξιεπαίνως ἐφιλοτιμήθη νὰ δημοσιεύσῃ περὶ τῶν ἐν τῇ παρὰ Σιπύλλῳ Μαγνησίᾳ ἐκθεσιν, πεποιθήσιν ἔχων ὅτι ἡ εὐμενὴς αὕτη τῶν ὀλίγων τούτων παρατηρήσεων ὑποδοχὴ ἐν ταῖς στήλαις τοῦ λίαν σπουδαίου περιοδικοῦ τοῦ Φιλεκ. Συλλόγου τούς τε παρομοίας ἀναγραφὰς ποιουμένους προσεκτικωτέρους τοῦ λοιποῦ περὶ τὴν τῆς ἀληθείας ἔρευναν θέλει καταστήσει, καὶ ἄλλους θέλει προτρέψει ἵνα συνεισφέρῃ ἕκαστος ὅ,τι περὶ τῶν οἰκείων ἐγνωκῶς ἠμέλησε νὰ καταστήσῃ γνωστόν.

Ἐάν τις παραβάλλῃ τὴν νῦν κατάστασιν τῆς ἀπεράντου ἐπαρχίας Ἐφέσου πρὸς τὴν πρότερον, θέλει ἰδεῖ ὅτι μεγάλη μεταβολὴ ἐπὶ τὰ πρόσω ἐγένετο· Ἄλλοτε οὔτε Σχολεῖα ὑπῆρχον οὔτε ἱεροκήρυκες· ὁ νῦν Ἐφέσου πλεονεκτεῖ ἔχων καὶ ἐπισκόπους

μεμορφωμένους ἀντὶ τῶν πρόην ἀγγραμμάτων. Πάντες γινώσκουσιν ἐνταῦθα ὅτι οἱ προκάτοχοι τοῦ ἁγίου Ἐφέσου μόνον εἰς ἐν ἀποβλέποντες, πληροῦν τὸ χρηματοφυλάκιον αὐτῶν, οὔτε περὶ Σχολείων ἐν ταῖς διαφόροις κόμαις καὶ κωμοπόλεσιν ἐφρόντιζον, οὔτε ὅσολον συνεισφέρον πρὸς τὴν καλὴν αὐτῶν διατήρησιν· ἀλλὰ καὶ ἀντεστρατεύοντο πρὸς τὴν πρόοδον αὐτῶν. Τὰ Σχολεῖα τότε διετηροῦντο, ὡς καὶ νῦν, διὰ τοῦ περιφερομένου δίσκου ἐν ταῖς ἐκκλησίαις, διὰ τῆς ἀγορᾶς τῶν μνημείων καὶ διὰ μικρῶν συνεισφορῶν τῶν εὐπορωτέρων. Ἦθελε δὲ εἶσθαι εὐχῆς ἔργον εἰάν συνίστατο ἀδελφότης πρὸς συντήρησιν τῶν Σχολείων, ὅπως ἀλλαχοῦ, λ. χ. ἐν Ἀιδινίῳ. Τί δὲ θὰ ἔλεγε τὸ ἐντιμὸν ἀντεπιστέλλον μέλος τοῦ Φιλεκ. Συλλόγου, εἰάν ἦτον εἰς τὰς ἡμέρας τῶν προκατόχων τοῦ ἁγίου Ἐφέσου; θλίψις καὶ ἀθυμία καταλαμβάνει ἡμᾶς ἀναλογιζομένους πύσα ὁ τόπος ἀπώλεσε! ἀλλὰ πλὴν τούτων, ἅτινα ἀναφορὰν ἔχουσι πρὸς ὅσα προτάσσονται τῆς ἐκθέσεως, ἐν αὐτῇ ταύτῃ ἔγραψε τὸ ἀξιότιμον ἀντεπιστέλλον μέλος κακῶς πληροφορηθὲν περὶ τῶν ἐξῆς: α'. Ὁ Κύριος I. Μάλλιος ὅστις τὸ πρῶτον ὡς Σχολάρχης ἐδίδασκεν, οὐ μόνον εἶχε σπουδᾶσαι ἐν τῇ ἐν Ἀθήναις Ἐκκλησιαστικῇ Ριζαρ. Σχολῇ, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ διετίαν ἐν τῷ ἑθνικῷ Πανεπιστημίῳ διήκουσε μαθήματα ἐν τῇ φιλοσοφικῇ Σχολῇ, ὡς μαρτυροῦσιν ἅτινα εἶδον εἰς χεῖράς του ἐπίσημα ἔγγραφα.

β'. Ὁ νῦν ἐπαξίως διευθύνων τὴν Σχολὴν τοῦ Νοσοκομείου Κύριος I. Σαμαλτάνος δὲν ἀπελύθη, ὡς λέγεται, ἕνεκα ἀνικανότητος· διότι νομίζω ὅτι δὲν ἀπολύεται διδάσκαλος ὡς ἀνίκανος μετὰ ἐξαετῆ διδασκαλίαν, ἀλλὰ κατὰ τὸ πρῶτον ἢ τὸ πολὺ τὸ δεύτερον ἔτος οὐδὲ ἐδίδετο εἰς τὰς χεῖρας τοῦ διδασκάλου αὐτοῦ παραιτηθέντος εὐχαριστήρον ἔγγραφον, φέρον καὶ τὴν ὑπογραφήν τοῦ ἐντίμου ἀντεπιστέλλοντος μέλους (βεβαίως τὸ ἔγγραφον ἐδόθη ἐν συνειδήσει) ἢ ἀπομάκρυνσις